

1^о водата въ първия ссждъ, като предполагами че той е отворенъ, не може да се подигне на горѣ отъ 100°; 2^о вторий ссждъ задържа частъ топлина, получавана отъ околната жидкость, за туй вътрѣшната вода остава по-студена отъ външната, не достига 100° и не възвира. Съ други думи, за да се стопли вътрѣшния ссждъ и водата, която са намѣрва въ него до 100°, изисква са по-повече топлина, отъ колкото ако само една вода занимаваше сѣщото пространство; тѣзи повече топлина, не са доставя отъ околната вода, която никога не бива повече отъ 100°.

513. *Защо захарта или солта и прч. като са растопени въ водата забавятъ ерѣнието ѝ?* — Защото тѣ уголѣмяватъ плътността на водата, а все, що уголѣмява плътността на една жидкость, прѣчи на ерѣнието ѝ. Сродството или притяжанъето между частицитѣ на топимата вода и стопленната захаръ унищожава нѣколко дѣйствието на топлината; и отъ туй частицитѣ на солената или на захарната вода искатъ по-висока температура, за превращанъе въ пара.

4. Испаряванъе.

514. *Що ще каже испаряванъе?* — Превращанъе на едно жидко или твърдо тѣло въ газъ, при дѣйствието на топлината.

515. *Що ще каже пара?* — Непостояненъ газъ, който произхожда отъ превращанъето въ пара на нѣкое твърдо или жидко тѣло, или новото преходно състояние, което иматъ твърдитѣ и жидки вещества, при помощта на достатъчно силна топлина. Като токо паритѣ са освободитѣ изъ подъ влиянъето на тѣзи силна топлина, тѣ изведиждъ ставатъ жидки или твърди; съ това тѣ са отличаватъ отъ тѣй наричанитѣ постоянни газове, които както напримѣръ кислородътъ, водородътъ, азотътъ, атмосферний въздухъ, не измѣняватъ своето състояние при най-низки температури съ каквито можемъ да располагами. Много газове, земани за постоянни едно време са приведохъ въ жидко или въ твърдо състояние и са показохъ пари. За испаряванъе не е потребно щото жидкостьта